



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 466/2025
08.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног АА, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Деспотовцу, Судска јединица у Свилајнцу К.бр. 26/24 од 13.12.2024. године и Вишег суда у Јагодини Кж.1.бр. 28/25 од 14.02.2025. године, у седници већа одржаној дана 08.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Деспотовцу, Судска јединица у Свилајнцу К.бр. 26/24 од 13.12.2024. године и Вишег суда у Јагодини Кж.1.бр. 28/25 од 14.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Деспотовцу, Судска јединица у Свилајнцу К.бр. 26/24 од 13.12.2024. године, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело увреда из члана 170. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и осуђен је на новчану казну у одређеном износу од 75.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико у датом року новчану казну не плати, иста ће бити замењена казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Истом пресудом одлучено је о трошковима кривичног поступка на начин ближе наведен у изреци првостепене пресуде.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Кж.1.бр. 28/25 од 14.02.2025. године, одбијена је као неоснована жалба окривљеног АА и пресуда Основног суда у Деспотовцу, Судска јединица у Свилајнцу К.бр. 26/24 од 13.12.2024. године је потврђена.

Окривљени АА поднео је захтев за заштиту законитости насловљен као „ревизија“ против наведених правноснажних пресуда без навођења законских разлога за побијање истих и без предлога.

Врховни суд је на седници већа, након разматрања списка предмета нашао:
Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законикау.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац (сада Врховни јавни тужилац), окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Из цитираних законских одредби јасно произлази да је окривљени овлашћен да поднесе овај ванредни правни лек, али да то може учинити искључиво преко браниоца. Имајући у виду наведено, те чињеницу да је у конкретном случају окривљени лично поднео захтев за заштиту законитости, на шта по закону није овлашћен, Врховни суд је нашао да је захтев за заштиту законитости окривљеног недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 483. ЗКП, донео одлуку као у изреци овог решења.

Записничар – саветник
Марија Рибарић,с.р.

Председник већа – судија
Мирољуб Томић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић